

Diumenge 2 (B) de Quaresma

Text de l'Evangeli (Mc 9,2-10): I sis dies després Jesús pren Pere i Jaume i Joan, i se'ls enduu a part en una muntanya alta, ells sols. I es transfigurà davant d'ells. I els seus vestits es feren resplendents, molt blancs, com cap bataner sobre la terra no els podria blanquejar així. I se'ls aparegué Elies amb Moisès, i estaven conversant amb Jesús. I responent Pere, diu a Jesús: «Rabbí, bo és d'estar-nos aquí. Fem, doncs, tres tendes: una per a tu i una per a Moisès i una per a Elies». No sabia, doncs, què dir, ja que estaven espantats. I es formà un núvol que els aombrava, i vingué una veu del núvol: «Aquest és el meu Fill, l'estimat; escolteu-lo!». I tot d'una, mirant a tot el voltant, no veieren ningú més que Jesús sol amb ells.

I mentre baixaven ells de la muntanya, els ordenà que no contessin a ningú les coses que havien vist, fins que el Fill de l'home hagués ressuscitat d'entre els morts».

© Albada Editorial / evangeli.net

«I es transfigurà davant d'ells»

Rev. D. Jaume GONZÁLEZ i Padrós
(Barcelona, Espanya)

Avui contemplem l'escena «en la que els tres apòstols Pere, Jaume i Joan apareixen com extasiats per la bellesa del Redemptor» (Sant Joan Pau II): «I es transfigurà davant d'ells. I els seus vestits es feren resplendents» (Mc 9,2-3). Pel que fa a nosaltres, en podem treure un missatge: «Jesucrist, amb l'Evangeli, ha fet resplendir la llum de la vida i de la immortalitat» (2Tm 1,10), assegura sant Pau al seu deixeble Timoteu. És el que contemplem plens d'estupor, com aleshores els tres

Apòstols predilectes, en aquest episodi propi del segon diumenge de Quaresma: la Transfiguració.

És bo que en el nostre exercici quaresmal acollim aquest esclat de sol i de llum en el rostre i els vestits de Jesús. Són una meravellosa icona de la humanitat redimida, que ja no es presenta en la lletjor del pecat, sinó en tota la bellesa que la divinitat comunica a la nostra carn. El benestar de Pere és expressió del que hom sent quan es deixa envair per la gràcia divina.

L'Esperit Sant transfigura també els sentits dels Apòstols, i gràcies a això poden veure la glòria divina de l'Home Jesús. Ulls transfigurats per a veure el que hi ha de més esplendent; oïdes transfigurades per a sentir la veu més sublim i veritable: la del Pare que es complau en el Fill. Tot plegat massa esglaiador per a nosaltres, avesats a la grisor de la mediocritat. Només si ens deixem tocar pel Senyor, els nostres sentits seran capaços de veure i d'escoltar el que hi ha de més bell i de més joiós, en Déu, i en els homes divinitzats per Aquell que ressuscità d'entre els morts.

«L'espiritualitat cristiana —va escriure sant Joan Pau II— té com a característica el deure del deixeble de configurar-se cada cop més plenament amb el seu Mestre», de tal manera que —a través d'una assiduïtat que podríem anomenar “amistosa”— arribem fins al punt de «respirar els seus sentiments». Posem en mans de Santa Maria la fita de la nostra vera “trans-figuració” en el seu Fill Jesucrist.

Pensaments per a l'Evangelí d'avui

•

«En aquell miracle hi hagué també una altra lliçó. Ja que van aparèixer, en conversa amb el Senyor, Moisès i Elies, és a dir, la llei i els profetes. Les pàgines dels dos Testaments es recolzaven entre si. Com diu sant Joan, la llei es va donar per mitjà de Moisès; la gràcia i la veritat han vingut per Jesucrist» (Sant Lleó el Gran)

•

«Tenim necessitat d'apartar-nos en un espai de silenci —de pujar a la muntanya— per retrobar-nos amb nosaltres mateixos i percebre millor la veu del Senyor. Però no podem quedar-nos aquí! La trobada amb Déu en la pregària ens impulsa novament a baixar de la muntanya i a tornar cap avall, a la plana, on ens trobem amb molts germans aclaparats per fatigues, injustícies, pobresa

material i espiritual» (Francesc)

•

«Des del dia que Pere va confessar que Jesús és el Crist, el Fill del Déu vivent, el Mestre ‘començà a manifestar als seus deixebles que li calia anar a Jerusalem i patir molt (...) i ser mort, i ressuscitar al tercer dia’ (Mt 16,21). Dintre d’aquest context se situa l’episodi misteriós de la Transfiguració de Jesús (Mt 17,1-8) dalt d’una muntanya en presència de tres testimonis escollits per Ell: Pere, Jaume i Joan. La cara i els vestits de Jesús van tornar-se resplendents, van aparèixer Moisès i Elies i li ‘parlaven del seu traspàs que s’havia d’acomplir a Jerusalem’. Un núvol els cobrí i es va sentir una veu del cel que deia: ‘Aquest és el meu Fill, el meu elegit. Escolteu-lo’ (Lc 9,35)» (Catecisme de l’Església Catòlica, n° 554)